

AKTUELLE MULIGHEDER FOR STØTTE TIL DANS HOS STATENS KUNSTRÅDS SCENEKUNSTUDVALG:

STØTTE TIL TEATERFORMÅL

Tilskud til drift og projekter for børn og voksne,
andre aktiviteter, turné og biler og teknik.

AKTUALITETSPULJE

Tilskud til samtidsaktuelle projekter.

INTERNATIONAL PULJE

Tilskud til gæstespil og netværksopbygning

NY PULJE

1 mio. kr. til fremme af dansen i Danmark
Scenekunstudvalget indkalder forslag til projekter og
initiativer, der kan støtte den moderne dans i Danmark.
Puljens formål er at støtte alle aktiviteter, der kan fremme,
formidle og styrke dansen og kontakten med publikum.
Hovedvægten vil ligge på udvikling af dans for børn.

Se venligst hjemmesiden for yderligere information:

WWW.KUNST.DK/SCENEKUNST

DANSEVISION FRA STATENS KUNSTRÅDS SCENEKUNST- UDVALG

KONTAKT OG INFORMATION

Statens Kunstråds Scenekunstudvalg
H.C. Andersens Boulevard 2
DK-1553 København V

T: +45 33 74 45 00
E-mail: scenekunst@kunst.dk
www.kunst.dk

VISIONER FOR DANSEN I DANMARK

1. ANBEFALING: DANSEMETROPOLER

2. ANBEFALING: FORMIDLING

3. ANBEFALING: DANS FOR LIVET

4. ANBEFALING: COPRODUKTIONER

5. ANBEFALING: ET NYT ARBEJDSMARKED

Statens Kunstråds Scenekunstudvalg har i 2009 været i dialog med en stor del af det danske dansemiljø og har på den baggrund udarbejdet en vision for dansk dans. Visionen består af fem anbefalinger, der retter sig både mod Kulturministeren, Folketinget, Kommunerne og dansemiljøet og dets faglige organisationer.

Anbefalingerne vil kræve investeringer fra flere sider over en årrække.

Hvis de følges, er der al mulig grund til at forvente, at dansen vil udvikle sig eksplosivt og få en mere markant placering i alle dele af samfundet og dermed berige vores kultur.

Sammenligner man med andre europæiske lande, der har gennemført tiltag, der kan minde om Scenekunstudvalgets anbefalinger, vil man se, at væksten i antallet af produktioner, i publikum, i internationale investeringer, langt overstiger kurven for øgede udgifter. Udgiften per publikum, der ser dans, vil falde, og langt flere mennesker vil få glæde af det, der investeres i den enkelte produktion.

Det er udvalgets håb, at anbefalingerne bruges både i forhold til udvikling af en ny lov om scenekunst i Danmark og som inspiration for konkrete initiativer.

Statens Kunstråds Scenekunstudvalg, efterår 2009

Dansen bør, på lige fod med taleteatret, have selvstændige produktionshuse med fireårige budgetter, i det følgende kaldet Dansemetropoler.

Statens Kunstråds Scenekunstudvalg anbefaler, at Dansehallerne i København opgraderes til en dansemetropol med et årligt budget svarende til et af landets store teatre. Det anbefales, at der ligeledes etableres en dansemetropol i Jylland.

Dansemetropolerne skal varetage både produktion, rådgivning, udvikling, publikumsarbejde og råde over faciliteter til prøver, træning og fremvisning. Dansemetropolerne etableres i samarbejde mellem stat og kommune eller af staten alene.

Dansemetropolerne skal have mulighed for at skabe både kontinuitet og udvikling for dansere og koreografer, samt udgøre et aktivt og sprudlende miljø for dans i alle former til glæde for både publikum og branchen.

Med det større budget følger en forpligtelse til at understøtte en række selvstændige huskompagnier samt at producere et større antal danseforestillinger og huse internationale gæstespil og co-produktioner. Dermed bliver der også mulighed for at drive et kontinuerligt udviklingsarbejde for koreografer og dansere og til at arrangere nationale og internationale turneer, samt dansebiennaler.

Ved at udvikle to dansemetropoler og beholde en fri pulje under Statens Kunstråds Scenekunstudvalg, vil man kunne opnå en meget større kvalitet, formidling og synlighed af dansen som kunstform.

Børn skal danse og se dans. For at styrke formidlingen af dans til børn og unge bør man sætte ind med kvalificerede tilbud i læreruddannelsen. Dels for at sikre at lærere kan undervise i dans, dels for at udbrede kendskabet til dans og alle de muligheder, dansen giver for udvikling af børn og unges kompetencer. Dette kræver et udbygget samarbejde mellem Kulturministeriet og Undervisningsministeriet, samt mulighed for at inddrage professionelle dansere i undervisningssammenhænge i større omfang.

Dernæst skal man sikre, at børn med lyst og talent får mulighed for at udvikle deres danseevner inden for mange stilarter relativt tæt på deres bopæl.

I samarbejde med Det kgl. Teater etableres et antal danseskoler fordelt rundt om i landet, hvor danseundervisning på højt niveau i forskellige stilarter kan finde sted. Dette er vigtigt for at skabe en fødekæde til de professionelle danseuddannelser, samt stimulere børn og unges interesse for dans.

Gode formidlingsordninger skal sikre turnevirksomhed til børn og unge i skolerne, samt brug af huskunstnerordninger.

Det er vigtigt, at dansere på forskellige niveauer har mulighed for at få adgang til træningsfaciliteter, workshops m.m. flere steder i landet. Det er vigtigt, at der gives nyuddannede koreografer mulighed for at producere mindre forestillinger, der kan udvikle deres talent. Dette kræver adgang til faciliteter og mindre produktionspuljer, og dette vil være en del af de store dansemetropolers forpligtelse, men må også være at finde udenfor de største byer.

At udvikle gode overgangsordninger for dansere efter endt dansekarriere er også en væsentlig opgave.

Dansemetropolerne er omdrejningspunktet for begge dele, men branchen må selv medvirke til at udvikle sit arbejdsmarked og relevante uddannelser.

Der skal udvikles bedre muligheder for at coproducere danseforestillinger, både nationalt og internationalt. Her kan landets øvrige teatre, store som små, spille en vigtig rolle. I andre lande har dansen taget afgørende skridt frem, ved at skabe coproduktioner. Dette er næsten ukendt i Danmark, og vores støttesystemer er dårligt egnede dertil. En ny scenekunsthov må give mulighed for denne praksis, så dansk scenekunst bedre vil kunne få andel i fx EU-midler, komme ud i verden og sikre, at de enkelte produktioner når et større publikum og en bedre udnyttelse af ressourcerne.

Særligt for dansen gælder det, at den udvikles bedst, hvis der er en stor mobilitet på tværs af grænser, både nationalt og internationalt. Det vil være afgørende for udviklingen af dansk dans, at kunne coproducere og cofinansiere med mange nationale og internationale samarbejdspartnere.

Erfaringer i udlandet viser, at ved at give mulighed for internationale coproduktioner udnyttes de nationale ressourcer langt bedre. Åbenhed i støttestrukturerne genererer flere penge til området.

Danserne og deres organisationer må sammen med arbejdsgiverne udvikle nye typer af overenskomster, der er langt mere fleksible og smidige.

Det skal sikre, at dansere kan indgå i flere produktioner, og at disse kan få en længere spilletid. Der skal udvikles overenskomster, der i højere grad ligner dem man kender for freelance musikere, hvor der ydes højere honorarer for prøver og forestillinger, men hvor antallet af dage, uger eller måneder ikke nødvendigvis er defineret på forhånd. Dette vil få betydning for dansernes generelle situation på arbejdsmarkedet. Der skal desuden justeres på mulighederne for understøttelse mellem jobs, hvor dansere er nødt til at træne kontinuerligt.

Hvis antallet af coproduktioner øges, og hvis der etableres flerårige aftaler for en række kompagnier, vil det have meget stor og gavnlig effekt for danserne. Ligeledes er det vigtigt, at en række kompagnier f.eks. under dansemetropolerne får flerårige tilskud, der muliggør fastansættelse af dansere.